

Győri Ítéltábla

Gf.II.20.153/2020/11.

A Győri Ítéltábla a dr. Koppány Ügyvédi Iroda (Cím4, ügyintéző dr. Koppány Tibor ügyvéd) által képviselt Felperes1. (Cím2) felperesnek a Bors Ügyvédi Iroda (cím7., ügyintéző dr. Bors László ügyvéd) által képviselt alperes1 (cím1) alperessel szemben vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2020. október 7. napján kelt 34.G.40.104/2016/113. szám alatti kiegészítő ítélete ellen a felperes által 114. szám alatt – míg a 2020. szeptember 2 napján kelt 34.G.40.104/2016/ 110. szám alatti ítélete ellen a felperes által 112. szám alatt előterjesztett fellebbezések folytán egyesített eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya és a felperes által fizetendő perköltség tekintetében helybenhagyja, míg a felperes által viselni köteles, le nem rótt eljárási illetéket 2.141.920 (kettőmillió-egyszáznegyvenegyezer-kilencszázhusz) Ft-ra emeli fel.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 400.000 (négysszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes megrendelőként 2010. év elejétől szerződéskötési tárgyalásokat folytatott a felperes jogelődje, a vállalkozó cég1 Kft. (a továbbiakban: vállalkozó) ügyvezetőjével, ügyvezető1val az általa tervezett függőleges tengelyű szélerőmű kivitelezéséről. Az alperes által kézzel készített terv-vázlatokból az alperes által megbízott név1 tervrajzot készített, melyet az alperes a vállalkozó ügyvezetőjének átadott. ügyvezető1 ügyvezető a tervrajzok alapján elkészítette az alumínium csövekből álló tartószerkezetű, de rozsdamentes acél csavarokkal összekötött szélerőmű szerkezet digitális terveit. Az alperesnek bemutatott tervek alapján az alperes 2010. áprilisában szóban rendelte meg a felperestől az alumínium elemekből álló, 24 m magas szélerőmű turbina kivitelezését. A megrendeléskor a felek a vállalkozói díj összegében konkrétan nem állapodtak meg, de a vállalkozó az alkatrészek gyártását és beszerzését- valamint az alperes felcsúti telkén a kivitelezést az alperes egyetértésével megkezdte. 2010. május 2-án a megbízó alperes és a megbízott vállalkozó között "megbízási szerződés" jött létre, melyben a megbízott az "egyedi írásbeli megrendelésében megrendelt feladatok" elvégzését vállalta keretjelleggel, a feladat, illetve a díjazás megjelölése nélkül. A megbízási szerződés alapján 2010. május 2-án az alperes a vállalkozótól három okiratban rendelt meg a szélturbina konstrukció kivitelezésére

vonatkozó gyártási munkát 1 millió Ft, 4.768.416. Ft összegű vállalkozói díjért- illetve egy ízben összeg megjelölése nélkül. 2010. június 7. napján 4 millió Ft összegű- míg 2010. augusztus 10. napján 400.000 Ft vállalkozói díj ellenében rendelt meg munkát az alperes külön okiratban a felperestől. A vállalkozó a felmerült anyag- és munkadíj kiadásokról számlákat állított ki, amelyek alapján az alperes 2010. május 19-én 4.766.418 Ft-, 2010. május 28-án 1.250.000 Ft, 2010. június 10-én 5 millió Ft, 2010. július 1. napján 5 millió Ft, 2010. július 23-án 1.500.000 Ft- míg 2010. augusztus 11. napján 500.000 Ft (együtt: 14.413.134 Ft+áfa = 18.016.418. Ft) vállalkozói díjat fizetett meg. A szélturbina kivitelezése 2010. augusztus végén befejeződött, azt az alperes formális átadás- átvétel nélkül birtokba vette. A szélturbina 2012. május 23.-án összedőlt, az elemeit elhordták. A vállalkozó a 2011. május 19. napján kelt szerződéssel a szélturbina forgácsolási és szerelési munkákból eredő, az alperessel szemben fennálló 21.662.495 Ft követelését a felperesre engedményezte.

[2] Az engedményes felperes keresetében 15.298.745. Ft valamint annak a 2010. július 1. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest elsődlegesen vállalkozói díj, míg másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás (Ptk. 361. §) jogcímén. Kifejtett érvelése szerint a szerződés megkötésekor a vállalkozási szerződésben részes felek a konkrét díj összegben – a teljesítés során változó műszaki tartalom miatt – nem állapodtak meg, de szóbeli megállapodást kötöttek, hogy egymással utólagosan, a szerződés teljesítését követően elszámolnak, az alperes pedig vállalta kifizetni a teljesítéssel felmerült költségeket. A szerződés megkötésekor a vállalkozó ügyvezetője, ügyvezetői által megjelölt 15 millió Ft-os díjazás csak előzetes becslés volt, míg 2010. júliusában – a teljesítés során – 22 millió Ft addig felmerült kiadásáról készített kimutatást. A felek a díjban alkalmazandó egységarak mértékéről nem állapodtak meg, így a vállalkozó a piacon érvényesülő, legalacsonyabb rezsióradíjon kért elszámolást. Számításai szerint a jogelőd vállalkozó részére alvállalkozók 19.566.413. Ft értékű, számlával igazolt munkát végeztek, míg a vállalkozó saját díja 13.248.750 Ft volt, együtt 32.815.163. Ft. Ebből az alperes helyesen 17.516.418 Ft-ot fizetett ki.

[3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen azzal védekezett, hogy a díjmegállapodás hiányában a felek között vállalkozási szerződés nem jött létre, a szerződéskötéskor az abban részes felek piaci átlagárban nem állapodtak meg. (EBH 2004. 1123., BH +2008. 350.) Ettől eltérő álláspont elfoglalása esetére állította, hogy 15 millió Ft-os átalánydíjra jött létre megállapodás a vállalkozóval, melyet túlfizetett 18.016.418. Ft teljesítésével, így az engedményes felperesnek nem tartozik. Kiemelte, hogy átadás-átvételi eljárás nem történt, így a kárveszély viselése a vállalkozót terheli. A másodlagos kereseti jogcímén, jogalap nélküli gazdagodás alapján amiatt nem tartozhat, mert a szélturbina a kereset indítását követően összedőlt, az alperes a vagyoni előnytől elesett, alperesnek pedig a visszatérítési kötelezettséggel nem kellett számolnia.

[4] A megelőző eljárásban a felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 29.Gf.40.413/2015/6. számú végzésével a Székesfehérvári Törvényszék korábban meghozott 34.G.40.110/2011/86. számú ítéletét – a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül – hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Határozata indokolásában megállapította, hogy az elsőfokú bíróság úgy utasította el a keresetet, hogy nem jelölte meg döntése ténybeli és jogi alapját, indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

[5] Az elsőfokú bíróság megismételt eljárás során hozott, fellebbezett ítéletével a keresetet elutasította, egyben kötelezte a felperest az alperes részére ügyvédi munkadíjból álló perköltség viselésére. Határozata indoklásában a törvényszék elsődlegesen azt állapította meg, hogy a vállalkozási szerződést megkötő felek a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 389. §-a alapján a vállalkozói díj összegében nem állapodtak meg. A felperes ugyanis a keresetben azt állította, hogy a díj alapjául a piaci átlagárak szolgálnak, míg az alperes az ellenkérelmében 15 millió Ft (fix) díjat állított. A jogelőd vállalkozó ügyvezetője, ügyvezető1 arra tett vallomást, hogy az alperes a munkáját a befektetett anyag és az elvégzett munka alapján fizeti ki, de nem volt arról szó, hogy a piaci árak vagy más egyéb mutatók alapján számolnak el egymással. A további tanúk (tanú1, tanú2) vallomásai nem igazolták a felperes, avagy az alperes állítását. A másodlagos, jogalap nélküli gazdagodás jogcímén előterjesztett kereset vizsgálata során a bíróság igazságügyi műszaki szakértői véleményt szerzett be. A szakértő véleményében azonban nem tudta megállapítani sem az erőmű "forgalmi értékét", annak vállalkozói díját, illetve a bekerülés anyagköltségét, a felhasznált anyagmennyiséget. Utólagosan a szakvélemény alapján az anyagmennyiség és az időráfordítás szüksége nem volt ellenőrizhető. Emiatt a bíróság egyik kereseti jogcímen sem ítélte alaposnak a keresetet.

[6] A Pp. 225. § (6) bekezdése alapján meghozott kiegészítő ítéletével a törvényszék a felperest 2.124.000 Ft eljárási illeték államnak külön felhívásra megfizetésére kötelezte.

[7] A felperes az ítélet elleni fellebbezésében elsődlegesen annak megváltoztatását és a keresetének helyt adást, míg másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Jogorvoslati kérelmében fenntartotta és részletezte azon kereseti álláspontját, hogy a jogelőd vállalkozó és az alperes között érvényes szerelési - és tervezési elemeket is hordozó vállalkozási szerződés jött létre, melyben a díjban úgy állapodtak meg, hogy a vállalkozó utólagos tételes elszámolás alapján érvényesítheti a díját. A szerződés létrejöttét így nem akadályozta az, hogy a konkrét díj a szerződés megkötésekor még nem volt számszerűen meghatározható. Másodlagos jogcímen jogalap nélküli gazdagodás címén kérte az alperes marasztalását. Az ítélet hatályon kívül helyezését amiatt kérte, mert a szakértői bizonyítás során a szakértői válaszok hiánya arra mutat, hogy a szakértői intézet rendelkezésére álló irat- és adatanyag nem volt teljes. Felsorolta és részletezte azokat a tervrajzokat, munkarészeket, okiratokat, melyeket a felek a szakértői bizonyításhoz a szakértői intézet rendelkezésére bocsátották. Kifogásolta, hogy a szakértő az eljárása során kizárólag az alperes hibás teljesítésre vonatkozó előadását, azaz a szélturbina megsemmisülésének körülményeit vizsgálta, elmaradt azonban a munkanemenként és bekerülési költségenként részletezett, az elvégzett munkára vonatkozó táblázatok vizsgálata. A bíróságnak hivatalból is kötelessége lett volna a szakértői vélemény kiegészítésének elrendelése. Ennek elmaradása miatt az elsőfokú ítélet a másodfokú eljárásban nem orvosolható megalapozatlanságban szenved.

[8] A felperes a kiegészítő ítélettel szembeni fellebbezésében annak részbeni megváltoztatását és a felperest terhelő eljárási illeték 1.500.000 Ft-ra mérséklését kérte az illetékmaximumra vonatkozó törvényi rendelkezés (Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja) alapján.

[9] Az alperes az ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésre vonatkozó fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Előadta, hogy a vállalkozó és az alperes között 2010.

május 2. napján létrejött "megbízási szerződés" az "utólagos tételes elszámolás" kitélt nem tartalmazta, így a bírói gyakorlat (BH 2004. 1123., BH +2008. 350.) alapján piaci árak minősülő díj teljesítése nem követelhető. Részletezte, hogy mely időpontokban fizetett ki együtt 18.016.418. Ft vállalkozói díjat. A vállalkozó ugyan a munkaterületről 2010. augusztus végén, illetve szeptember elején történt levonását követően, utólagosan különféle tervezésre vonatkozó számlákat, megbízási szerződéseket nyújtott be az alperesnek, azonban ezek valóságtartalma megkérdőjelezhető volt. Így például a ügyvezetől ügyvezető képesítéssel nem rendelkező, egyetemi tanulmányokat folytató fia tervezői munkájára, valamint az ügyvezető saját tervezésére is számolt el munkadíjat. Az ügyvezető azonban csak üzemmérnök képzettséggel rendelkezik, tervezői jogosultsága nem volt. A szakvélemény értékelte a felperes által az anyagszámlákról készített kimutatást, de az nem volt felhasználható, mivel a kimutatásból nem állapítható meg, hogy minden anyag ehhez a beruházáshoz volt-e szükséges. (szakvélemény 15. oldal) A jogalap nélküli gazdagodás címén előterjesztett kereset esetében bírói gyakorlatra (BH +2008. 407., BH +2013. 17.) hivatkozással adta elő, hogy ebben az esetben a kimutatható vagyoni előny, annak jogalap nélkülisége és a más rovására megszerzése bizonyítása egyaránt a felperest terhelte. Vagyoni előnnyel szemben az alperest komoly anyagi és erkölcsi kár érte a mű összedőlésével. Ez az esemény a szakvélemény szerint egyértelműen a vállalkozó felróható magatartására vezethető vissza. A felperes terhére ezért az alperes vagyonában növekedés nem állapítható meg, így a nélküli gazdagodás jogcímén nem marasztalható. (BH +2007. 453.) Kiemelte, ezen a címen a tényleges gazdagodást kell megtéríteni, nem pedig a másik fél által elszenvedett kárt. (BH +2007. 442.) Vitatta, hogy a bíróságnak hivatalból kellett volna a szakértői véleményt kiegészítenie. A szakvélemény 2020. július 23. napján készült el, előtte 2020. július 17-én a szakértői intézetben megbeszélés volt, melyen a felperes jogi képviselője nem jelent meg. A szakvéleményt a felperes képviselőjének 2020. augusztus elején meg kellett kapnia és lehetősége lett volna az ítélet kihirdetését megelőzően "ellenszakértő" kirendelését kérnie. Az eljárás megismétlése amiatt szükségtelen, mert több bizonyíték, okirat a feleknek nem áll rendelkezésére, a jelenleg rendelkezésre álló okiratokból pedig másik szakértő sem tudna mást megállapítani.

[10] Az ítéltábla a fellebbezést a 112/2021. (III.6) Korm. rendelet 27. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[11] Az elsőfokú bíróság a nagyobbbrészt helyesen megállapított tényállás alapján helytálló jogkövetkeztetésre jutva utasította el a keresetet, ezért – a per fő tárgyára és a perköltségre vonatkozó – fellebbezés nem alapos.

[12] A kiegészítő ítélet elleni fellebbezés annyiban alapos, hogy a törvényszék helytelen számítással határozta meg a felperes által le nem rótt kereseti- és fellebbezési illeték összegét, azonban nem az illeték mérséklésének, hanem – hivatalból – kis mértékű emelésének volt helye.

[13] A törvényszék az elsődleges, vállalkozói díj megfizetése iránti kereset elbírálásánál helyesen indult ki abból, hogy a szélturbina gyártására és kivitelezésére irányuló vállalkozási szerződés (Ptk. 389. §) lényeges, mellőzhetetlen eleme a vállalkozói díjban megállapodás. (Ptk. 205. § (1)-(2) bekezdése)

[14] Helyesen vizsgálta a törvényszék a szerződést kötő felek, a felperesi jogelőd vállalkozó ügyvezetője (ügyvezető1), valamint az alperes a díjazásban megállapodásra vonatkozó perbeli nyilatkozatait, annak értékelése érdekében, hogy a díj-kikötés, és annak folytán a vállalkozási szerződés létrejött-e. A felperes és a vállalkozó ügyvezetője a többszöri meg - és kihallgatása során úgy nyilatkozott, hogy a megrendelővel kötött szóbeli megállapodás alapján egymással utólagosan, a szerződés teljesítését követően elszámolnak. A díj előzetes meghatározása azért sem volt lehetséges, mert a teljesítés során a műszaki tartalom folyamatosan változott. (G. 40.110/2011/ 20., 23. tárgyalási jegyzőkönyv, 29. tárgyalási jegyzőkönyv, 32.; G. 40.104/2016/9. tárgyalási jegyzőkönyv) Ezzel szemben az alperes a per során szintén többször megváltoztatott személyes előadásában először 13- 14 millió Ft-os, majd 14-15 millió Ft-os, illetve 15 millió Ft-os fix díjazására létrejött megállapodásra hivatkozott. (G.40.110/2011/29. tárgyalási jegyzőkönyv, 38. tárgyalási jegyzőkönyv; G. 40.104 / 2016/27.) Arra azonban az alperes a személyes előadása során maga is kitért, hogy a díjban a szerződéskötéskor azért nem tudtak pontosan megállapodni, mert a felperesi jogelőd a gyártástechnikát (azaz: az elkészítendő mű pontos műszaki tartalmát) nem tudta teljesen pontosan meghatározni. (G. 40.110/2011/29. tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal (3) bekezdés) Mindettől függetlenül azonban az alperes a vállalkozó által részben módosított tervek és anyag (alumíniumcsövek) alapján legyártandó szélerőmű kivitelezésével egyetértett, azt figyelemmel kísérte, a vállalkozó által kibocsátott előleg számlákat (túlnyomórészt) kifizette és az elkészült művet birtokba vette.

[15] Mindezen perbeli nyilatkozatokat és a szerződésben vállalt mű megvalósítását az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján tévesen, és az EBH 2004.1123. szám alatti eseti döntésben foglaltakat nem helytállóan értékelve állapította meg, hogy a felek között vállalkozási szerződés nem jött létre a piaci árban, átlagárban való kifejezett megállapodás hiányában. A szerződési akaratot ugyanis nem csak írásban, illetve egyértelmű szóbeli nyilatkozattal, hanem ráutaló magatartással is kifejezésre lehet juttatni. (Ptk. 216. § (1) bekezdése) Ezért, ha a felek a díjban való kifejezett megállapodás hiányában a kikötött szolgáltatás nyújtásával, a szerződés teljesítésével egyetértenek, a bírói gyakorlat szerint hallgatólagosan a szolgáltatás értékével arányos, a helyben szokásos anyag- és munkadíjnak megfelelő piaci árat fogadják el. (GK 68. számú állásfoglalás, BH1996. 584., BH1995. 107., Győri Ítéltábla Gf.II.20.007/2015/9.) Különösen így van ez a perbelihez hasonló esetekben, amikor a vállalkozó a megrendelő igényeinek megfelelő, folyamatosan változó műszaki tartalmú és korábban nem gyártott, újszerű mű kivitelezésére vállal kötelezettséget.

[16] A vállalkozási szerződés létrejötté folytán a felperes jogelődjének járó díj – az alperes által elfogadott (kollaudált) tételes felmérés és elszámolás hiányában – az elkészült szélerőmű teljesítése (2010. augusztus) idején irányadó anyagköltség és munkadíj megállapítására irányuló szakértői bizonyítás útján határozható meg. Ugyancsak műszaki szakértői bizonyítás útján állapíthatóak meg a másodlagos, jogalap nélküli gazdagodás megtérítésére irányuló kereseti jogcím alapján azok az indokolt költségek (BDT 2014. 3049), amellyel – az alap nélküli gazdagodás tényállása egyéb feltételei (Ptk. 361. § (1) bekezdése) fennállta esetén – az alperes gazdagodhatott.

[17] Emiatt a törvényszék helyesen járt el, amikor a felperes indítványára szakértői bizonyítást rendelt el és szakvéleményt szerzett be a kivitelezett szélerőmű 2010. évi anyagköltsége és munkadíja meghatározására. (G.40.104/2016/39. szám alatti kirendelő végzés 3., 4. kérdései) A szakértői intézet szakvéleménye (G 40.104/2016/105.) szerint azonban a vállalkozási szerződés mellékletét képező tételes költségvetés, avagy komplett

kiviteli terv hiányában, utólagosan az anyagmennyiség és az időráfordítás szüksége nem ellenőrizhető. A felperes által becsatolt kimutatás ugyan 82 darab számlán alapul, de abból nem állapítható meg, hogy valamennyi anyagot ehhez a beruházáshoz használták-e fel. Maga a műtárgy pedig – az összedőlése folytán – már nem vizsgálható. (szakvélemény 15. oldal)

[18] Ezen – az elsőfokú eljárás során a felperes által vitássá nem tett – szakvélemény alapján a törvényszék helyesen állapította meg, hogy a kereset sem vállalkozói díj, sem jogalap nélküli gazdagodás címén nem alapos. A díj, illetve az állított gazdagodás mértéke ugyanis szakértői bizonyítás útján sem határozható meg.

[19] A szakvélemény alapján az sem hagyható figyelmen kívül, hogy az elkészült mű olyan súlyos tervezési - kivitelezési hibákban szenvedett, amely miatt az nem volt alkalmas a rendeltetésszerű használatra. (6. 3. 3., 6. 3. 5.) Bár kétségtelen, hogy a szélérőmű kiindulási terveit a megrendelő alperes szolgáltatta, azonban a vállalkozót a Ptk. 392. § (3) bekezdése, valamint a GK 54. számú állásfoglalás II. pontja alapján figyelmeztetési kötelezettség terhelte a teljesítés gátló, veszélyeztető körülményekre, így a megrendelői utasításnak minősül terv felismerhető hibáira nézve. Ezt a figyelmeztetést a felperes jogelődje, a vállalkozó elmulasztotta, illetve nem ismerte fel, hogy az alkalmazott anyaggal, a tervezett és megvalósított csomópontokkal elkészült szélérőmű nem lesz alkalmas a rendeltetésszerű használatra. (szakvélemény 6.3.2., 6.3.3.) A rendeltetésszerű használatra nem alkalmas és utóbb megsemmisült vállalkozói mű nem alkalmas a megrendelő szerződési érdekei kielégítésére, így azért díjazás emiatt sem követelhető.

[20] Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének nem volt helye a perorvoslati kérelem azon érvelése alapján, hogy a szakértői intézet rendelkezésére álló irat- és adat anyag nem volt teljes, valamint a bíróságnak hivatalból kellett volna elrendelni a szakvélemény kiegészítését. A szakvéleményt a törvényszék a 2020. augusztus 3. napján kelt végzésével küldte meg a felperesnek azzal a felhívással, hogy arra tizenöt napon belül észrevételt terjeszthet elő. A felperes képviselője a végzést 2020. augusztus 7. napján vette át, ennek ellenére arra észrevételeket a nyitva álló határidőn belül, és az ítélet hozatalát megelőző tárgyaláson sem terjesztett elő, a tárgyalásról távol maradt. A Pp. 235. § (1) bekezdése alapján a fellebbezésben olyan új bizonyítási indítványt nem terjeszthet elő, melyet a fél a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő kötelezettsége ellenére az elsőfokú eljárás során alapos ok nélkül mulasztott el előadni. (Pp. 141. § (6) bekezdése). Emiatt a fellebbezés további szakértői bizonyításra vonatkozó indítványát figyelmen kívül kellett hagyni. Megjegyzendő, hogy a felperes a fellebbezésében nem jelölte meg, melyek azok a további okiratok, adatok, amelyek birtokában a szakértői vélemény kiegészítése során meghatározható lenne a kivitelezéshez szükséges anyagköltség - és munkadíj. A felperes fellebbezési megítélésével szemben hivatalból sem volt szükséges a szakvélemény kiegészítése, az ugyanis a Pp. 182. § (3) bekezdésében meghatározott fogyatékok nélkül, egyértelműen foglalt állást a vitás szakkérdésekben.

[21] Ezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-a (2) bekezdése alapján a per fő tárgya és a felperes által fizetendő, ügyvédi munkadíjból álló perköltség tekintetében helybenhagyta.

[22] A kiegészítő ítéletben a törvényszék a felperes által külön felhívásra fizetendő eljárási illeték összegét 2.124.000 Ft-ban határozta meg, melyet mindösszesen a Pp. 78. § (1) bekezdése felhívásával indokolt. A kiegészítő ítélettel szembeni fellebbezésében a felperes az illeték 1.500.000 Ft-ra mérséklését az Itv. 42. § (1) bekezdése a) pontjára, az illetékmaximumra figyelemmel kérte.

[23] A pertárgyérték (15.298.745. Ft) után a felperes személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti illeték 917.920. Ft volt (Itv. 42. § (1) bekezdése a) pontja), melyet 2.141.920 Ft-ra növel a megelőző másodfokú eljárásban a hatályon kívül helyező végzésben megállapított (Pp. 252. § (4) bekezdése) 1.224.000 Ft fellebbezési illeték. A Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határoz a le nem rótt illeték megfizetéséről. Emiatt a kiegészítő ítélet elleni fellebbezést figyelmen kívül hagyva az ítélőtábla a felperes által viselni köteles, az államnak fizetendő le nem rótt eljárási illeték összegét 2.141.920 Ft-ra emelte fel.

[24] A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viselni köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltségét. Ennek összegét az ítélőtábla a fellebbezési ellenkérelemhez mellékelt ügyvédi megbízási szerződés és költségfelszámítás alapján a 32/2003. (VIII. 22) IM. rendelet 2. § (1) bekezdése a) pontja alapján 400.000 Ft-ban határozta meg. A tárgyaláson kívüli elbírálásra figyelemmel mellőzte az alperes részére a szintén felszámított 40.000 Ft útiköltség megállapítását.

[25] A fellebbezési eljárás az Itv. 51. § (1) bekezdése, valamint az 57. § (1) bekezdése g) pontja alapján illetékmentes.

Győr, 2021. március 31.

Dr.Szalai György s.k.
záros Zsolt s.k.
bíró
a tanács elnöke

Dr.Ferenczy Tamás s.k.
előadó bíró

Dr.Més